

Nr. 3 bestemmer solvenskravet for de forsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser, der har koncession til forsikringsklasse III, og hvor selskabet ikke har påtaget sig en investeringsrisiko og for hvilke det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, ikke fastsættes for en periode på over 5 år. For disse selskaber udgør kravet til basiskapitalen 25 pct. af det seneste regnskabsårs forsikringsmæssige administrationsomkostninger samt 0,3 pct. af risikovægtede poster for risikosummen. Ændringen i forhold til gældende lovgivning er en præcisering af solvenskravet i det tilfælde, hvor beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, ikke er fastsat for en periode over 5 år. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af de risikovægtede poster.

Nr. 4 bestemmer solvenskravet for de forsikrings-selskaber, der har koncession til forsikringsklasse I-18 (skadesforsikring). Solvenskravet udgør det højeste beløb af 18 pct. af de risikovægtede poster for det maksimale af bruttopræmier og bruttopræmieindtægter op til 50 millioner euro plus 16 pct. af forfaldne beløb over dette beløb og 26 pct. af de risikovægtede poster for bruttoerstatningsudgifterne op til 35 millioner euro plus 23 pct. af beløb derudover. Bruttoudgifterne beregnes som et årligt gennemsnit af de seneste tre regnskabsår. Ændringen i forhold til gældende lovgivning er en forhøjelse af beløbsgrænserne til 50 millioner euro og 35 millioner euro. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af de risikovægtede poster.

Nr. 5 indeholder minimumskapitalkrav til forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der har koncession til forsikringsklasse I, II, III, IV, V eller VI. Minimumskapitalkravet udgør 3 millioner euro. Ændringen i forhold til gældende regler er en forhøjelse af minimumskapitalkravet, samt at minimumskapitalkravet for tværgående pensionskasser og gensidige selskaber ikke længere reduceres med 25 pct. Dermed er minimumskapitalkravet uafhængig af selskabsformen.

Nr. 6 indeholder minimumskapitalkravet for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der har koncession til forsikringsklasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 16, 17 eller 18, og minimumskapitalkravet udgør 2 millioner euro. Ændringen i forhold til gældende regler er en forhøjelse af minimumskapitalkravet, samt at minimumskapitalkravet for gensidige selskaber ikke længere automatisk reduceres med 25 pct.

Nr. 7 indeholder minimumskapitalkravet for forsikringsselskaber, der har koncession til forsikringsklas-

se 10, 11, 12, 13, 14 eller 15. Minimumskapitalkravet udgør 3 millioner euro. Ændringen i forhold til gældende regler er en forhøjelse af minimumskapitalkravet, samt at minimumskapitalkravet for gensidige selskaber ikke længere automatisk reduceres med 25 pct.

Stk. 2 præciserer, at et selskabs solvenskrav udgør summen af solvenskravet for livsforsikringsvirksomhed beregnet i stk. 1, nr. 1-3, og solvenskravet for skadesforsikringsselskab beregnet i stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen har baggrund i EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Stk. 3 præciserer, at et selskabs minimumskapitalkrav udgør det største af minimumkravet for forsikringsklasse I-VI, fastsat i stk. 1, nr. 5, minimumkravet for forsikringsklasse 1-9 og 16-18, fastsat i stk. 1, nr. 6, og minimumkravet for forsikringsklasse 10-15, fastsat i stk. 1, nr. 7.

Stk. 4 giver mulighed for, at der i overensstemmelse med EF direktivet 2002/13/EF kan ske en nedsættelse af minimumskapitalkravet for gensidige forsikrings-selskaber. Direktivet giver mulighed for, at nedsættelsen kan ske med indtil 25 pct.

Efter § 142 kan Finanstilsynet fastsætte nærmere betingelser som vilkår for nedsættelsen.

Til § 126

Forslaget har til formål at definere kapitalkravet til den finansielle virksomhed, som det største af henholdsvis solvenskravet og minimumskapitalkravet.

Bestemmelsen gør det således enklere at henvise til kapitalkravet i andre bestemmelser.

Til § 127

Forslaget er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

I henhold til bestemmelsen beregnes en finansiel virksomheds basiskapital som summen af kernekapitalen efter fradrag og den supplerende kapital efter fradrag fratrukket fradrag i henhold til § 138.

Stk. 2 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelse i lov om banker og sparekasser og lov om realkredit. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A og fastslår, at elementerne i basiskapitalen skal være opgjort efter fradrag af skat.

Bestemmelsen skal hindre, at den kapital, som indgår i basiskapitalen, reelt er mindre end angivet, fordi der påhviler skat, som ikke er udgiftsført på de aktiver, som er opført i balancen.